

Se nu stiger solen

Oluf Ring

arr: jef

1. Se, nu sti - ger so - len af ha - vets skød, luft og bøl - ge
2. Jeg vil ån - de luf - ten i ful - de drag, syn - ge Gud en
3. Tak - ke ham, som gav mig, når sol står op, selv at fø - le
4. O, at jeg tør fav - ne dig, skæ - re dag, kal - de dig med
5. Lys - væld bag ved lys - væld i him - len ind, hvor - fra den
6. Lad mig nu kun dra - ge ad nat - mørkt hav, lad mig ik - kun
7. Se, da sti - ger so - len af hav på ny, al - le dø - dens

6

blus - ser i brand, i glød; hvil - ken sa - lig ju - bel, skønt alt er
sang for den ly - se dag, tak - ke ham, at morg - nen mig end er
mor - gen i sjæl og krop, at al mørk - hed svin - der og sjæ - le -
nav - ne, min sjæls be - hag, al - le go - de nav - ne, som bedst - jeg
kom - mer nu, morg - nens vind, ret som om det ån - ded af ly - set
stæv - ne i - mod min grav; Li - vets Gud mig skær - mer, jeg er - hans
skyg - ger for e - vig fly; o for se - jers ju - bel, for sa - lig

12

tyst, me - dens ly - set lan - der på ver - dens kyst!
sød, at mig da - gen fry - der, trods synd - og død.
vé, blot jeg trygt vil si - ge: din vil - je ske!
ved: Mo - der, søs - ter, elsk - te: min kær - lig - hed!
ud o du mil - de Fa - der, min ska - ber, Gud!
barn, ud hans hånd mig ri - ver af dø - dens garn.
lyst: Ly - set stan - der stil - le på li - vets kyst!